

3 • 2007 **Suden Aika**



Suden Aika on Luonto-Liiton susiryhmän jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa ja lähetetään suoraan jäsenille.

Pääkirjoitus:

- Mistä on sudensuojelijat tehty?
Allu Salminen _____ 1
- Aprikointia - lupiini, humala ja susi
Mario _____ 3
- Haastateltavana Juhana Moisander:
Tummiä eläimiä - susia ja korppeja! _____ 4
- Susi-asiaa turussa _____ 6
- Susiryhmän tapahtumia _____ 7
- Pelätä saa
Mervi Laaksonen _____ 8
- Terveisiä suurpetoseminaarista!
Senni Luosujärvi & Netta Mursu _____ 9
- Oksun ja Sushin syysretki _____ 13

Susiryhmän puheenjohtaja:
Mervi Laaksonen
mervi.laaksonen@luontoliitto.fi
p. 050 336 8400
Susiryhmän työntekijä:
Anu Salminen
anu.salminen@luontoliitto.fi
anusalmi@cc.joensuu.fi
p. 050 - 536 1024

Suden aika 4/2007
jutut osoitteeseen:
anusalmi@cc.joensuu.fi
ja kuvat postilla
Lea Kettunen
Liiketie 21
00730 Helsinki

Jäsenmaksut:
köyhät / 5 €
rikkaat / 10 €
todella rikkaat / 10+ €
Maksu susiryhmän tilille:
218518 - 153042 (viite 1070)
Huom! Emme tarkasta jäsenmaksujen viestikohdista, joten pankin kautta ei yhteystiedot tai nimet välity meille!

Yhteystiedot tai vanhojen jäsenten kohdalla nimi tulee lähettää osoitteeseen: susiryhma@luontoliitto.fi tai Susiryhmä/Luonto-Liitto, Annankatu 26 A 00100 Helsinki.

www.luontoliitto.fi/susiryhma

Mistä on sudensuojelijat tehty?

Mediaa seuraamalla voisi listata pitkän rimpsun ei ehkä niin kovin mairittelevia adjektiiveja, joilla sudensuojelijoita kuvaillaan. Oman itsetunnon säilyttämiseksi ja suojelumotivaation ylläpitämiseksi kaikkein harhaisimmat laukaukset kannattaa jättää omaan arvoonsa. Ei siltä voi silti välttyäkään, että aina joskus tulee miettineeksi, minkä ihmeen takia haluaa osallistua suojeluponnistuksiin, vaikka se samalla merkitsee itsensä likoon laittamista mitä kummallisimmalla estradeilla.

Luonnonsuojelijan yleensäkin ja sudensuojelijan vielä aivan erityisesti on pysyttävä aina keskusteluissa asialinjalla. On hallittava karjanhoidon, sähkötekniikan, metsästyksen, lainsäädännön ja sitä paitsi myös ihmispsykologian perusteet, jotta voi sivistyneen viileästi väitellä tilanteessa kuin tilanteessa. On tunnettava ulkomaisten kirjekurssiyliopistojen pseudosusitutkimukset ja oltava perillä netissä leviävistä kauhistelusivustoista. Sen lisäksi olisi hyvä tuntea kaikki ”todellisen” susitutkimuksen maailmanlaajuisesti tuottama tieto –vaikkakaan oikealla tiedolla voi harvoin vakuuttaa todellista susivihaajaa.

Aito sudensuojelija käyttää sulan maan aikana riemuiten vapaa-aikaansa rakentamalla susiaitoja pitkin maakuntia. Talkoot ovat iloinen asia, vaikka talosta tai kylältä ei nyt kukaan juuri tässä kuussa ehdikään avuksi raskaimpiin työvaiheisiin, eikä yhtään varressa pysyvää lekaa, varttia pitempään toimivaa poraa tai kunnollista rautakankea löydy koko seutukunnasta. Talkoot ovat niitä hiivatin hukkia halaaville suorastaan kunnia-asia, sillä heidän takiahan aitoja on pakko tehdä. On vain pieni sivuseikka, että etukäteen raivatuksi luovattu aitalinja voisi tulevinakin kesinä toimittaa juhannuskoivut vaikka koko maakunnan kyläjuhliin, eikä kaivinkonekaan ehtinyt vielä tasoittaa isoimpia möykkelikköjä aidan varresta.

...jatkuu seuraavalla sivulla

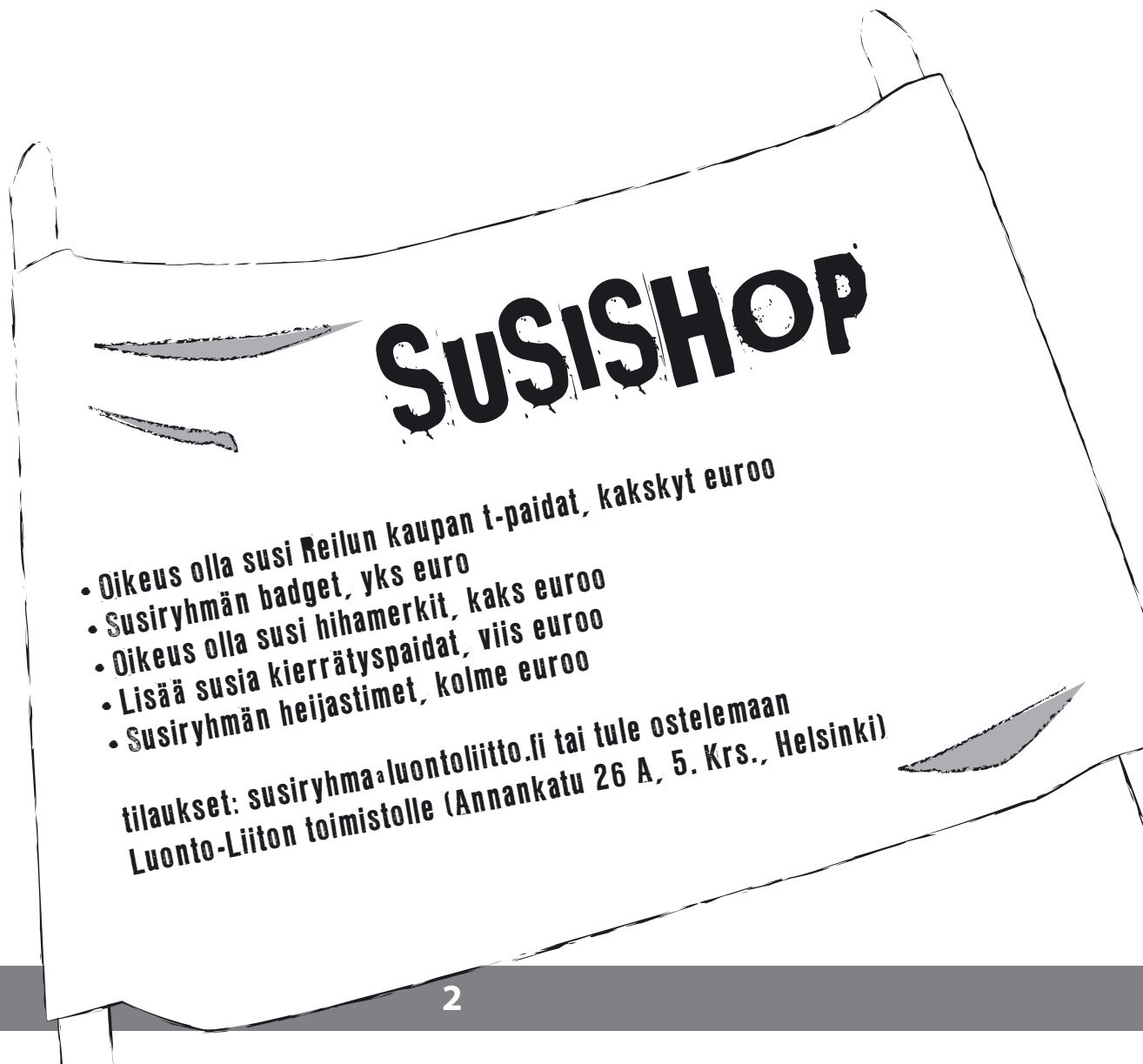
Sudensuojelija suhtautuu kypsän aikuisen tavoin siihen, ettei hänen tietämykselleen ole tarvetta neuvottelukunnissa, komiteoissa tai lausuntojenantokierroksilla. Sudensuojelija myy kiltisti hihamerkkejä ja kakkuja rahan saamiseksi toimintaan samaan aikaan, kun moni ulkopuolinen kuvittelee hänen nostavan kohtuullista kuukausipalkkaa ja nauttivan elämän pienistä ylellisyyksistä eurooppalaisen luontomafian rahoittamana.

Susi on sitkeähenkistä sukua Suomen maassa ja niin on näyttänyt olevan sudensuojelijakin. Hukat ovat kaamean metelin siivittäminä lisääntyneet ja levittäytyneet monille alueille, joilla on jo unohdettu täysin, miltä susi näyttää ja kuulostaa. Samalla tavalla toivon sudensuojelijoiden löytävän yhä edelleen ekolokeron maassamme.

Allu Salminen

Susiryhmän työntekijä

P.S. Työrupeamani jälleen päättyessä Susiryhmässä haluan kiittää kaikkia vapaaehtoisia, jotka ovat osallistuneet toimintaamme. Pitäkää lippu korkealla!



Aprikointia - lupiini, humala ja susi

Lupiini - latinaksi Lupinus. Olisiko Lupiini saanut nimensä Sudelta, Canis lupukselta? Sitä on nyt syksyllä pohtinut yksi jos toinenkin.

Yhden väittämän mukaan kasvi olisi saanut nimensä sudelta sen takia, että se valtaa alaa ja syö heikoimmat pois alta. Itse olen sitä mieltä, että kukka on nimensä saanut harmaista karvaisista siemenkodista - kuin suden turkki.

Humalan latinankielinen nimi on Humulus lupulus, joten senkin nimi viittaa suteen, mutta niistä kahdesta en löydä mitään yhtäläisyyttä, vaikka kuinka pohdin. Sahalaitaiset lehdet saattavat vähän muistuttaa suden hampaita, olisiko se siinä?

Mario



Tummia eläimiä - susia ja korppeja!

**Juhana Moisander on
30-vuotias taiteilija, jonka
teoksissa luonto on näkyvissä
- myös sudet.
Kesäaikaan Juhana viihtyy
Etelä-Savon Putikon kylässä,
vaikka koti onkin Helsingissä..**

*S: Millaista taidetta teet ja
kuinka sinusta tuli taiteilija?*

Teen yleensä installaatioita, joissa on yhdistelty tilanteen ja tilan mukaan valokuvaa, liikkuvaa kuvaa, ääntä ja kolmiulotteisia veistoselementtejä. Myös perinteisemmät menetelmät kuten maalaus ja grafiikka ovat osa ilmaisua. Taiteilija minusta tuli kai sisäisestä pakosta. Aloin tehdä noin 18-vuotiaana erilaisia veistoskokeiluja luonnonmateriaaleista ja homma imaisi mukaansa. Menin alan kouluihin, valmistuin ja sillä tiellä ollaan.

*S: Taideteoksissasi on eläimiä,
muun muassa korppeja ja susia. Miksi?*

Ensikiinnostukseni ympäristöä kohtaan liittyi luontoon ja metsään yleensä. Myöhemmin aloin kiinnostua sen eliöistä, mielikuvista ja merkityksistä. Luen ja tutkin suomalaisia ja muiden kulttuurien kansantarinoita ja uskomuksia, joissa esiintyy eläimiä. Tarinat ja niiden tilanteet tarjoavat mielikuvamateriaalia työstettäväksi. Erityisesti tummaksi mielletyt eläimet, kuten susi ja korppi kiinnostavat minua. Ne esiintyvät usein omilla mielikuvissani, unissa ja ideoissa voimakkaissa rooleissa. Taiteen keinoin yhdistelen näitä mielikuvia, yleisiä kulttuurissa liikkuvia ja omiani, luoden kokemuksia urbaaniin tilaan. Toivon tällä tavalla jatkavani tarinoissa olevaa ydinkuvastoa ja samaan aikaan avaamaan uskomuksemme merkityksiä tarkkailtavaksi. Kysymykset kuten miksi tiettyihin eläimiin on liitetty negatiivisia mielikuvia ja miten ne vaikuttavat ihmisen ja kyseisen eläimen suhteeseen, mietityttivät.

S: Olet tehnyt taulun, jossa naishahmo istuu keinutuolissa ja hänellä on suden kasvot. Mistä on kyse?

Kuva viittaa tarinaan punahilkasta ja folcloressa liikkuvaan muodonmuutostemaan. Olen käyttänyt aihetta videoteoksessa ja valokuvissa. Tarina ja sen hahmot ovat tuttuja kaikille ja tarjoaa näin tunnistettavia mielikuvia työstettäväksi.

S: Mikä on suomalaisen luonnon osuus taiteessasi?

Suuri. Olen asunut suurimman osan elämäni Suomessa ja luonto eliöineen on se kapeneva perusta, minkä keskellä toimimme. Taiteeni on yritys avata näkökulmia luonnon ja ihmisen suhteeseen. Henkilökohtaisemmalla tasolla luonto kutsuu useasti. Pidän siellä kulkemisesta ja varmasti sen läsnäolo vaikuttaa taiteelliseen ilmaisuuni.

S: Tuntuu, että haluat taiteellasi sanoa paljon. Mitä?

En usko, että tekemisilläni on fiksattuja merkityksiä. Kukin kokee teokset omalla tavallaan. Pyrin luomaan puitteet tai tilanteen jonkin käsittelemäni aiheen kokemiseen. Teos on se piste tai tiivistymä, joka avaa mahdollisuuden kokea jotakin. Silloin teos on onnistunut jos se tuntuu.

S: Millainen eläin mielestäsi susi on?

Erittäin mielenkiintoinen, sekä sen luonnollisten ominaisuuksien, että siihen kulttuurissa kiinnittyneiden merkitysten takia. Kulttuurin sisällä se on hyvin ristiriitainen tapaus. Kärjistetysti sanottuna, sitä rakastetaan tai vihataan. Sen syntipukin tai pahan asema merkityksissä on kiinnostanut minua. Mielikuva- tai unitasolla olen ehkä samassa laumassa suden kanssa. Koirat ja sudet ovat toistuvia vieraita unissani ja muissa mielikuvissani. Koen ne turvalliseksi ja että olemme samalla puolella. Fyysisessä maailmassa olen nähnyt suden kerran ja se oli pysäyttävä kokemus. Eläin oli kaunis ja sen käynti kevyt ja ylväs.

S: Onko taiteen tarkoituksena esteettisyys vai ajatusten herättäminen?

Henkilökohtaisesti pidän sellaisesta taiteesta, joka aukeaa kumpaakin kautta. Yleensä huomioni kiinnittyy ensin teoksen esteettisiin ominaisuuksiin, mutta pelkät kuoret ei pitkälle kannu. Teos tarvitsee jotakin joka tuntuu, sen täytyy välittää jotakin. On se sitten erilaisia tuntemuksia tai älyllisiä elämyksiä.

Lisää Juhana Moisanderin teoksista löytyy osoitteesta: www.juhanamoisander.com

Sami Säynevirta

SUSI-ILTA

Varsinais-Suomen luonnonsuojelupiiri järjestää Susi-illan tiistaina 9.10. klo 18-21 Turun yliopistolla. Paikkana on Luonnontieteiden talo 1, luentosali IX. Ohjelmassa on susipuhetta ja -kuvaa: vieraana suurpetotutkija Ilpo Kojonen Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksesta ja tilaisuudessa esitetään Kari Kemppaisen susidokumentti. Lisäksi kuullaan kommenttipuheenvuoroja. Tilaisuus on avoin ja maksuton. Tervetuloa !

LÄHDE SUSILÄHETTILÄÄKSI!

Tuntuuko sinusta, että sutta pelätään ja vihataan suhteettoman paljon? Haluaisitko vaikuttaa asenteisiin ja lisätä oikeaa tietoa suden elintavoista? Lähde susilähettilääksi!

Susilähettiläät vierailevat alakouluilta lukioihin kertomasta kiistellyimmistä suurpedostamme ja keskustelevat oppilaiden kanssa ongelmista ja niiden syistä. Lähettiläät käyvät ensin kurssin, jolla heitä valmennetaan kouluvierailuihin. Apunaan luokissa heillä on tarkoitusta varten koottu opetuspaketti.

Susilähettiläänä olo antaa tilaisuuden tehdä jotain konkreettista suden suojelun puolesta, antaa hyvää opetuskokemusta esim. opettajan urasta haaveilevalle ja saapa siitä pientä vaivanpalkkaakin.

Hae susilähettilääksi lähettämällä vapaamuotoinen hakemus osoitteeseen: anusalmi@luontoliitto.fi

RAUTAINEN TIETOPAKETTI SUDESTA

Turussa, kerhokahvila Zabadakissa, osoitteessa Läntinen Rantakatu 9, järjestetään 13. – 14.10. susilähettiläskurssi. Kurssilla perehdytään suden ekologiaan ja etologiaan, suteen liittyvään lainsäädäntöön, asenteisiin, vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja moneen muuhun hukka-asiaan. Kurssi on pakollinen susilähettilään uraa suunnitteleville, mutta myös erinomainen tietopaketti kelle tahansa, joka haluaisi päästä susikeskustelussa pintaa syvemmälle.

Kurssi on susilähettiläille ilmainen, muille se maksaa 20e (Luonto-Liiton ja Susiryhmän jäsenet) tai 40e(ei jäsenet). Kurssimaksu sisältää opetuksen molempina päivinä, kurssimateriaalit sekä aamupalat, lounaat ja kahvit.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset: anusalmi@luontoliitto.fi



katutaidetta Helsingissä

s u s i r y h m ä n t a p a h t u m i a

- 3.10. Eläinten päivän tapahtuman Helsingin rautatieasemalla kello 12-18
- 4.-7.10. Ympäristötoimintapäivät - susiryhmän paja www.miljoaktion.fi
- 10.10. Susiryhmä kokoontuu kello 18 Luonto-Liitossa
- 13.-14.10. Petolähettiläskoulutus Turussa, anu.salminen@luontoliitto.fi
- 15.10. Paidanpainajaiset kello 17 Luonto-Liitossa
- 20.10. Kakkukestit Helsingin Koko-teatterin kahvilassa kello 12-16
- 31.10. Susiryhmä kokoontuu Helsingin Käpylässä kello 17
- 5.12. Luonto-Liiton pikkujoulut Helsingin Annalassa

PELÄTÄ SAA

Syyskuun pimeä ilta. Hämärä syö hehkulampun voimatonta valoa pois. Kuljen märkää polkua navetan nurkalle. Vauva nukkuu kuistilla. Palaan kiireisin askelin sisälle, yöperhosia ei näy ulkovalon ympärillä. Tänä kesänä oli vähän perhosia ja mesipistiäisiä, ajattelen. Kurkistan lastenvaunuun, kaikki hyvin.

Katseleekohan susi meitä tuolta pimeästä. Tuskin. Se varmaan istuu jossain pihan nurkalla vaanimassa kylän parasta metsäkanan haukkujaa, ajattelen häijyisti. Niin, eivät ne koskaan tule minun pihani, vaikka toivoisin. Älä toivo sellaista, sanoi metsästäjäystäväni ja on oikeassa. Paras paikka susilla on metsässä, missä luonnon laki on ainoa laki.

Elämme riskiyhteiskunnassa, minua valistettiin uraanikaivostilaisuudessa. Energiaa on saatava lisää ja elämänsä perukoiden sähköttömissä mökeissä aloittaneet keski-ikäiset ovat valmiita ottamaan säteilevän riskin. Maailma ei ole looginen, tuumin. Susi kuuluu erämaihin, niitä on liikaa, kun ihmisten pihoihin tunkevat ja aiheuttavat pelkoa, sanovat he. Elämässä on otettava riskejä, tekisi mieleni ilkeillä.

Petospelkoa ei saa selittää, muutoin syyllistyy vähättelyyn. Ihmissusi-tarinat, Punahilkka, kansansadut, kristinusko. Nykyaikana, kuten entisinäkin, kansanuskomukset ja mielikuvat vaikuttavat. Pelko

myös tarttuu, se on vaarallinen vallan välineenä. Pelkäämme liikaa tai liian vähän, pelkäämme väriä asioita.

Äiti pelkää lapsensa puolesta. Voiko viranomainen jättää huomiotta sen pienen riskin, että susi tosiaan käy pihalla leikkivän lapsen kimppuun? Toisaalta kyseenalaistetaanko uusien entistä nopeampien teiden rakentamista koskaan samalla perusteella? Yhteiskunnallinen hyöty on iskostunut meihin niin syvälle, että olemme valmiita luopumaan omista vapauksistamme sen hyväksi.

Mitä hyötyä on sudesta? Täytyykö sudella edes olla taloudellisesti hyödynnettävää arvoa? Jokainen meistä osaa nimetä monta itselleen tärkeää asiaa, joiden arvo ei ole rahalla mitattavissa. Oli se sitten metsästyskoira tai kaunis maisema, yhtä hyvin voi meille suden olemassaolo olla arvokas asia, jota haluamme puolustaa.

Vauva herää, lasken hänet lattialle. Tyttö ryömyi ilosta hihkuen, poimii pienillä käsillä roskan lattialta. Jatkaa riemullista leikkiään, pistää roskan suuhunsa ja nielaisee. Maailma on vaaroja täynnä. Päätän, että minun pitää imuroida. Vastuu on minulla.

Mervi Laaksonen



*kuvassa Netta Mursu
kuvaaja Senni Luosijärvi*

Terveisiä suurpetoseminaarista!

Metsästäjien Keskusjärjestö, Kainuun riistanhoitopiiri ja Kuhmon riistanhoitoyhdistys järjestivät Kuhmossa suurpetoseminaarin aiheena "Suomalaiset suurpedot – monitavoitteista kannanhoitoa".

Senni ja Netta olivat mukana kuuntelemassa ja tutkailemassa suurpetopolitiikan myrskyisiä tuulia. Mukana "opintomatalla" oli myös muita susiryhmäläisiä.

Ensimmäisen seminaaripäivän päätteeksi vierailimme Kuhmon luontokeskus Petolassa.

Petola tarjosi suurpedon elämää kaikille aisteille.

Mikä on suurpetojen tilanne Suomessa?

Suurpetojen kannat ovat moninkertaisesti EU:n direktiivien ansiosta. Hienoja suurpetojamme ovat karhu, susi, ilves ja ahma. RKTL:n kanta-arvion mukaan Suomessa on susia 205-215, ilveksiä 1200-1300, karhuja 800-1100 ja ahmoja 140-150 yksilöä.

Lajien runsastuminen ja leviäminen uusille alueille on otettu paikoittain vastaan kuin uuden lajin ilmestyminen. Näin on käynyt mm. suden kohdalla sen levittäytyttyä kohti läntisiä alueita. Ristiriitaa tuottaa EU:n asettaman suotuisan suojelun taso, joka on 250 sutta. Suomessa lähestytään suotuisan suoje-

lun tasoa, näistä 60 suttu on sijoittunut Kainuun alueelle.

Suurpetojen tuottamat ongelmat ovat ratkaistavissa. Ihmisen sietokykyä petoja kohtaan voidaan nostaa tietoa jakamalla. Olennaista olisi tutkimustiedon lisääminen kansalaisille mediassa sekä seminaarien ja julkaisujen kautta. Petojen aiheuttamien tuhojen korvaussummat on saatava asiallisiksi, sillä pieni korvaus ei paranna kenenkään mieltä. Karjan lisäksi myös metsästyskoiran menetys on taloudellinen riski. Koirien kohdalla on hyväksyttävä kuitenkin, että esimerkiksi liikenne on niille suurempi uhka kuin suurpedot.

Paikalliset ihmiset kokevat että heidän mielipiteitään ei kuunnella, vaikka asiantuntijuutta olisi omastakin takaa. Onkohan niin, että ilman suojeludirektiiviä vihaiset metsästäjät olisivat hävittäneet jo oman alueensa sudet? Kainuun luonnonsuojelupiiriin puheenjohtaja Kimmo Kumpulaisen esityksessä tulivatkin hyvin esille paikallisen viranomaistyön mahdollisuudet ongelmaa ratkaistaessa. Häirikköyksilöt pitäisi pystyä poistamaan tehokkaasti viranomaisteitse ilman suurempaa hälyä. Tämä ehkäisisi mahdollisesti myös salametsästystä ja muuta metsästyksrikollisuutta.

Ihminen on osaltaan itse vaikuttanut suurpetojen häiriökäyttäytymiseen ja jopa terveyteenkin. Petokin oppii! Haaskojen vienti metsään opettaa niitä tottumaan ihmiseen, ihmisen lähellä on kannattavaa olla! Ihanteellista kuitenkin olisi, että suurpeto pelkäisi ihmistä, eikä uskaltaisi lähestyä ihmisten asutuksia. Haaskojen vienti aiheuttaa myös ristiriitaisia kilpailu- ja kanssakäymistilanteita eläinten kesken. Ei ole normaalia että useampi uroskarhu pyrkii samalle alueelle ruoan perässä. Näinkin on nähty tapahtuvan, kertoi kunnaneläinlääkäri Tuulikki Mykkänen.

Miten Suomen suurpetokanta vaikuttaa muuhun Skandinaviaan?

Suurpetotutkija Olof Liberg Ruotsista kertoi kuinka Ruotsin ja Norjan suurpetopopulaatioiden kehitys on riippuvainen Suomen lajien levinneisyydestä. Mikäli suurpetomme eivät pääse levittäytymään Ruotsin ja Norjan puolelle, supistuu siellä kantojen geneettinen muuntelu. Tämä johtaa mm. kantojen sisäsiittoisuuteen ja pienenemiseen. Kuulimme hauskoja tarinoita rohkeista suomalaisista susista jotka pääsivät ylittämään Suomen rajan Ruotsiin ja Norjaan ja tämän myötä aiheuttivat pientä hetkittäistä populaation kasvua. Susien pannoittaminen auttaa seuraamaan susien liikkumista.

Erityisen tärkeää on hankkia ja tarjota tutkimuspohjaista tietoa suurpedoista. Tietämättömyyteen perustuvat ennakkoluulot ja turhat pelot pitäisi saada vähenemään. Ihmisellä on taipumus hakea tietoa, joka tukee omia käsityksiä. Tämä havainnollistui omalla kohdallammekin. Monista tilaisuuden toisen suuntaisista vakuutteluista huolimatta uskomme edelleen siihen että pedot ovat yhtä tärkeitä ja suojeltavia kuin ennenkin!

Tämä juttu on aikaisemmin julkaistu Luonto-Liiton Pohjois-Suomen piirilehti Saporossa.

Senni Luosujärvi
Netta Mursu

Lisää tietoa <http://www.suurpedot.fi>

VALURAUTA 2007

pe 12.10.2007 klo 20-02

Jernissa, Tikkurila

Damn Seagulls
Branded Women

K-18

FUN

Liput 6/7€

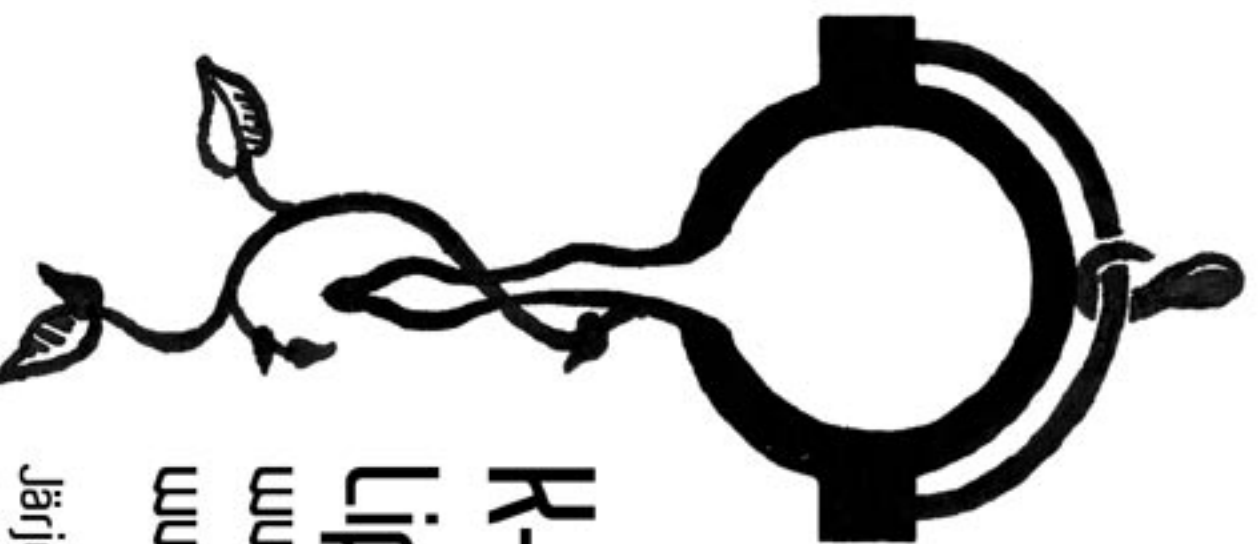
Luoja

www.tiketti.fi

www.valu.fi/valurautaa

Järjestää Untaan Luonnongstävät.

Alennukset ennakkoon & ovelta Helmun ja Luonto-Liiton jäsenille.



valta & vastuu
makt & ansvar

Är du 16-20 år?
Kom med!

Oletko 16-20 -vuotias?
Tule mukaan!

Ympäristö Miljö
toiminta aktions
päivät dagarna
Orivesi 5.-7.10.2007

OKSUN JA SUSHIN SYYSRETKI

AH SYKSYÄ, ILMA
KUIW KYLMÄÄ
SHAMPANJAA!

JA HAPRANVI-
JAKKAAT OVAT
MEHEVIMILLÄÄN

NYT SYYSRETKELLE
YKSINÄISTEN
YSTÄVIEN
LUOKSE

PIKKU-
HOUSUT 40 G,
OTSALAMPPU
120 G...

MIKÄ TÄÄLLÄ LÖHKÄÄ!
KAH, VAPAUTUNEET MINKIT PUUSSA.
TUO TIETÄÄ KUOLEMAA.

EI!
TUNNEN
KUONOSSANI
KETUN
REVIIRIMER-
KIN.

HEIKI ON MYKISTÄVÄ,
TÄYNNÄ MYTTISTEN
TAIVAANVALKEIDEN
VÄKEVÄÄ
LATAUSTA.

LIEJUSSA ON
KÄTEVINTÄ KUL-
KEA YÖPÄKKASILLA.

SALAKAS TUO KÄMMU

♀ VAH
♀ ♀ VAH
VAH, ♀

HOUKUTELLAAN
HIRVISONNIA,
VAH, VAH!

TÄÄLLÄ ON
INNOKAS NAARAS
VAILLA SEURAA
VAH
VAH!

JOS MITÄÄN EI TEHDÄ,
PIAN JOKAINEN PETO
ON YKSINÄINEN.

OSTA PALA
KAKKUA
PETOJEN
PELASTUKSEKSI.

TOTTA TURISET
AHMASENI.

MAISTUS VARMAN
SULLEKIN.

RAHATTÄNNÄ

JUU

**Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään palauttamaan ositteeseen:
Annankatu 26 A 5.krs, 00100 Helsinki**

2

PMM- sopimus
126277